

همشهردار

حافظ
یارب سیمی ساز که بارم به سلامت باز آید و بر هاندم از بند ملامت

صفحه آخر

همشهری آنلاین: www.hamshahronline.ir
سایت روزنامه: newspaper.hamshahronline.ir

دفتر مرکزی: تهران، خیابان ولیعصر (عج)، کوچه شهید سید کمال قرینی، شماره ۱۴
کد پستی: ۴۵۹۵۶-۱۹۶۶۶ تهران، صندوق پستی ۱۹۳۹۵۵۴۴۴
تلفن: ۰۲۱-۲۲۰۰۰۰۰۰، ۲۲۰۰۰۰۰۰۰، ۲۲۰۰۰۰۰۰۰
ارتباط با مشتریان: ۰۲۱-۲۲۰۰۰۰۰۰

پیش‌پیش آگهی: ۸۳۲۱۱۰۰۰
چاپ: همشهری
تلفن توزیع: ۶۱۹۳۳۰۰
تلفن اشتراک: ۶۱۹۳۳۱۱۴

حضرت امیر المؤمنین علی؛
هر کس خود را بدخو گرداند، خود را عذاب می‌دهد.

اذان ظهر: ۱۲:۰۴ | غروب آفتاب: ۱۹:۴۱
اذان مغرب: ۱۹:۴۲ | نیمه شب شرعی: ۲۳:۰۱
اذان صبح فردا: ۳:۰۲ | طلوع آفتاب فردا: ۴:۴۸

سرمدیر آنلاین: سید محبتی صادقی
معاونان آنلاین: کامران یازجی، حامد فوفانی
مدیر محتوای تلویزیون: محمدعلی مقدسیان
مدیر چند رسانه‌ای: زهرا سادات بهشتی
مدیر بخش زنده: امیرحسین محمد دوست
مدیر تولید تلویزیون: اله‌سادات بهشتی
مدیر فضای مجازی: محمدحسین امیری

جامعه: مدیرمسئوعود میر
مدیر فاطمه عسگری نیا
۳۳ (سینما و تلویزیون): مدیرمسئوعود مروتی
مدیرعلیرضا محمودی
صفحه آخر: مدیرعباسی محمدی
سورگ: مدیرفرزانه شیرزادی
طرح و گرافیک: مدیرمحمدعلی حلیمی
مدیرزکریه سعیدی

سرزمین من: مدیر: سید زهرا عباسی
مدیر: زهرا عباسی
تندستی: مدیر: جواد نصرتی
مدیر: مریم سرخوش
سرخ: مدیر: جواد عزیز
مدیر: محمد جعفری
داستانها: مدیر: ساسان شادمان
مدیر: زهرا خالقی
محل: مدیر: زکریه سعیدی

سیاسی و دیپلماتیک: مدیر: حسین ارغلو
شهرونگار: مدیر: پروانه بهرام نژاد
مدیر: مریم باقرپور
اقتصاد: مدیر: سوسا احدیان
مدیر: مریم موسوی پور
تماشاگر: مدیر: امیر محمد یعقوب پور
مدیر: لیلی خرسند
ش: مدیر: عکس: امیر پناهی پور
مدیر: عکس: امیر پناهی پور

صاحب امتیاز: مؤسسه همشهری
مدیر مسئول: محسن مهدیان
مدیر: سید دانیال معمار

پرچم بالاست

خاص ترین عکس افتتاحیه جام جهانی ۲۰۲۶ برای ایرانی‌ها

خستگی ناپذیر پسران غیرتمند ایران است تا در زمین چمن ثابت کنند هیچ مانع و هیچ سدی نمی‌تواند در برابر اراده پولادین آنها دوام بیاورد. آنها در این مسابقات فقط ۱ بازیکن نیستند؛ آنها قلب تپنده میلیون‌ها ایرانی عاشق در مستطیل سبز هستند. اکنون همه چشم‌ها و قلب‌ها به روز مسابقه دوخته شده است. بی‌صبرانه منتظر فرارسیدن آن لحظه می‌شوند. تاریخچه هستم؛ لحظه‌ای که باز یکنان شانه‌به‌شانه هم بایستند، سرود غرور آفرین ایران با صدایی رسا و کوبنده در خاک آمریکا طنین بیندازد و پرچم زیبایمان بار دیگر با اقتدار بر فراز ورزشگاه‌ها به رقص درآید. این نبرد، فراتر از یک رقابت ساده ورزشی است؛ این عرصه، آوردگاه غیرت، شجاعت و آبروست. پسران ایران زمین به میدان می‌روند تا به تمام دنیا ثابت کنند که نام بلند ایران همواره بر تارک تاریخ بازخندد و هیچ توطئه‌ای توان خاموش کردن این درخشش ابدی را ندارد.

میرفت تنها یک نماد ملی نبود، بلکه شکوه استقامت یک ملت کهن بود که در برابر چشمان حیرت‌زده جهان، خودنمایی می‌کرد. هر ورزش بادی که به تار و پود این پرچم می‌خورد، خط بطلانی بود بر تمام نقشه‌های تاریکی که برای غیبت این نام کشیده شده بود. این پرچم، نماد بغض‌های فروخورده و ایستادگی مردمی است که هرگز و در هیچ شرایطی تسلیم نمی‌شوند. بالرفتن این پرچم زیبا، پیش از آنکه سوت آغاز هیچ مسابقه‌ای به صدا درآید، اولین، شیرین‌ترین و بزرگ‌ترین پیروزی ما در این جام بود.

تاریخ همواره گواه است که ایرانی‌ها در سخت‌ترین و نفسگیرترین شرایط، خالق خارق‌العاده‌ترین حماسه‌ها بوده‌اند. هر گاه که عرصه را بر ما تنگ‌تر کردند، ما متحدتر و قدرتمندتر از پیش به میدان نبرد بازگشتم. حالا در این خاک غریب و در دل کشوری که ماه‌ها برای انزوای این تیم هم‌قسم شده بود، نوبت به پوزهای ایرانی رسیده است. حالا نوبت ساقی‌های

ماها تلاش کردند، در راه را بستند، سنگ‌اندازی کردند و از هر حره‌ای، از تهدیدهای پوشالی در سایه جنگ تا بازی‌های خسته‌کننده سیاسی و روانی برای صدور ویزا بهره‌بردند تا شاید نام ایران را از بزرگ‌ترین آوردگاه جهانی خط بزنند. می‌خواستند اراده‌ها را بشکنند و با صدور ویزاهای ساعتی و رفتارهای توهین‌آمیز، خستگی و ناامیدی را به جان دل‌اوران ما ببندازند. گمان می‌کردند با فشارهای ناجوانمردانه می‌توانند تیم ملی ما را وادار به انصراف کنند، اما آنها یک حقیقت بزرگ را فراموش کرده بودند. اینجا صحبت از ایران است، سرزمینی که مردمانش در دل توفان‌های ریشه می‌دانند و از میان خاکستر محدودیت‌ها، ققنوس‌وار به‌سوی آسمان قدم می‌کشند.

وقتی در مراسم شکوهمند افتتاحیه، پرچم سرترنگ و مقدس ایران با صلابت به اهتزاز درآمد، آنچه بالا

برزیلی پر حاشیه!

چهار روز

داور افتتاحیه با نشان دادن ۳ کارت قرمز و نوع انگلیسی صحبت کردنش به مرد اول بازی مکزیک و آفریقای جنوبی تبدیل شد

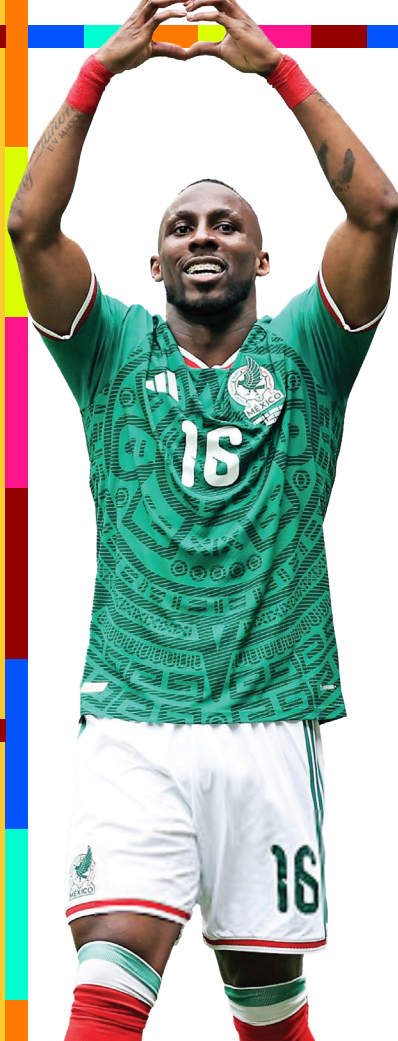
هیچ کس شوخی ندارد برای درک بزرگی این اتفاق کافی است به یاد بیاوریم که از زمان افتتاحیه جهانی ۱۹۹۰ بین آرژانتین و کامرون، هیچ مسابقه‌ای در جام جهانی حتی ۱۳ اخراجی هم به خود ندیده بود. به نظر می‌رسد این داور برزیلی پیش از ورود به زمین، با خودش عهد کرده بود که هیچان جام را در همان روز اول به اوج برساند. اما هنرنمایی سامپاویو فقط به کارت دادن ختم نشد. سکانس تلایی این داور زمانی رقم خورد که پس از بررسی صحنه‌ها توسط سیستم VAR، مجبور شد تصمیماتش را از طریق میکروفون ورزشگاه به زبان انگلیسی برای تماشاگران توضیح دهد. نحوه انگلیسی صحبت کردن او به قدری عجیب، پر از مکث و با لجه غلیظ بود که بلافاصله به سوزه داغ شبکه‌های اجتماعی تبدیل شد. حالا کاربران در فضای مجازی با هم شوخی می‌کنند که آیا واقعا دایره لغات انگلیسی او تا این حد محدود است یا فشار سنگین سوت‌زدن در بازی افتتاحیه باعث شده بود زبانش بگیرد؟ به هر حال، دلپش هر چه که باشد، ویلتون پیرا سامپاویو کاری کرد که مدت‌ها کسی نتیجه بازی مکزیک و آفریقای جنوبی را به خاطر نیارد، اما فست‌توال کارت‌های قرمز و ویدئوی انگلیسی صحبت کردنش دست‌به‌دست چرخد. او ثابت کرد برای ستاره‌شدن در جام جهانی، همیشه نیازی به گل‌زدن نیست؛ گاهی یک سوت، چند کارت قرمز و کمی انگلیسی اورجینال برزیلی کفایت می‌کند!

معمولا انتظار داریم در بازی افتتاحیه جام جهانی، یک مهاجم گلزن یا یک بازی‌ساز افسانه‌ای تیترو یک رسانه‌ها شود؛ اما در جام جهانی ۲۰۲۶، این ویلتون پیرا سامپاویو، داور سرشناس برزیلی بود که در دیدار مکزیک و آفریقای جنوبی، همه نگاه‌ها را به خود دوخت و یک تنه به چهره ویژه مسابقات تبدیل شد. در حالی که در کل تورنمنت‌های ۲۰۱۸ و ۲۰۲۲ روی هم رفته شاهد آمار بسیار پایین اخراجی‌ها بودیم (هر کدام فقط ۴ کارت قرمز در طول مسابقات)، سامپاویو تصمیم گرفت در همان ۹۰ دقیقه ابتدایی جام، رکورد شکنی کند. او با بیرون کشیدن ۳ کارت قرمز از جیبش، نشان داد که با

پادشاه صحرا

ستاره روز

آقای گل لیگ عربستان، سومین گل سریع جام جهانی و نخستین گل جام ۲۰۲۶ را به ثمر رساند

باروت، منتظر یک قرصه در بزرگ‌ترین استیج فوتبال جهان بود. جام جهانی ۲۰۲۶ با تمام شور و هیجانش آغاز شد و کینوناس از همان ثانیه‌های ابتدایی، نام خود را در تالار افتخارات تاریخ فوتبال حک کرد. در دیدار افتتاحیه، زمانی که هنوز تماشاگران کاملا روی صندلی‌های خود مستقر نشده بودند، او با یک تیزهوشی بی‌ظنیر و ضرب‌های برقی آسا، گل اول جام جهانی ۲۰۲۶ را در دقیقه نهم برای مکزیک به ثمر رساند. این گل جادویی چند صمدیلینولاری نام‌های بزرگ مردی از جنس سکوت، پشتکار و کارایی برخاست که تمام معادلات را به بازی گرفت؛ جولیان کینوناس، کینوناس با اراده‌ای پولادین، فصلی رویایش بر نظیر رادر فوتبال عربستان پشت سر گذاشت. او نه تنها زیر سایه غول‌های گران قیمت نفت، بلکه با به ثمر رساندن ۳۳ گل، کفش طلای لیگ را مقتدرانه از آن خود کرد و فرستگ‌ها بالاتر از رونالدو، بنزما و فلیکس ایستاد تا نشان دهد ارزش واقعی یک بازیکن در مستطیل سبز تعیین می‌شود، نه در تیترو زمانه‌ها. اما این پایان ماجراجویی شاهزاده جدید صحرا نبود؛ آمار آمار خوبی خیره‌کننده، درست مثل یک انبار

جام جهانی با بوی باروت!

اتفاق روز

پس از انگلیسی‌ها، مسی و ستاره‌های آرژانتین هم با صدای گلوله از خواب بیدار شدند

جهان را خوشامد بگویند و یک پیش‌درآمد اکشن برای بازی‌های آرژانتین تدارک ببینند. اما تا اینجا این استقبال بیش از حد گرم، فقط مختص یاران مسی نبوده است. چند روز پیش، درست در نزدیکی کمپ سنوآپ ساکر ویلج که قرار است میزبان تیم ملی انگلیس باشد، یک تیراندازی مرگبار دیگر جان یک نوجوان را گرفت. این حادثه آمار قتل‌های امسال کنازاس سستی را به عدد ۵۸ رساند؛ آمار که نشان می‌دهد رقابت در خیابان‌های شهر از داخل مستطیل سبز داغ‌تر است؛ انگار هر کین و رفا با یاد پیش از ورود به زمین، کمی هم روی مهارت‌های جاخالی دادن کار کنند. با این دست‌گرمی‌های مسلحانه در اطراف اردوی تیم‌های بزرگ، به نظر می‌رسد تا پایان جام جهانی باید منتظر ترکیب عجیبی از اخبار ورزشی و حوادث باشم؛ تورنمنتی که ثابت کرد در آمریکا، فاصله مستطیل سبز تا غرب وحشی فقط چند متر است!

کنازاس سستی این روزها یکی از میزبانان مهم جام جهانی ۲۰۲۶ است، اما به نظر می‌رسد علاوه بر تبت فوتبال، حال و هوای فیلم‌های وسترن هم در خیابان‌های این شهر بالا گرفته است؛ در حالی که انتظار می‌رود موسیقی متن این روزها صدای سوت داوران و تشویق هواداران باشد، ظاهرا صدای آژیر پلیس و شلیک گلوله در حال تبدیل شدن به یک عادت روزمره است. تصور کنید لیونل مسی در هتل مجلل اورجین در حال استراحت و تمرکز روی بازی‌هاست که متوجه می‌شود تنها چند متر آن طرف‌تر، یک درگیری مسلحانه پرسروصدا با ۹ مجروح رخ داده است! ظاهرا خلافکاران محلی تصمیم گرفته‌اند به سبک خودشان ورود قهرمان

طلسم آرتک‌ها شکست

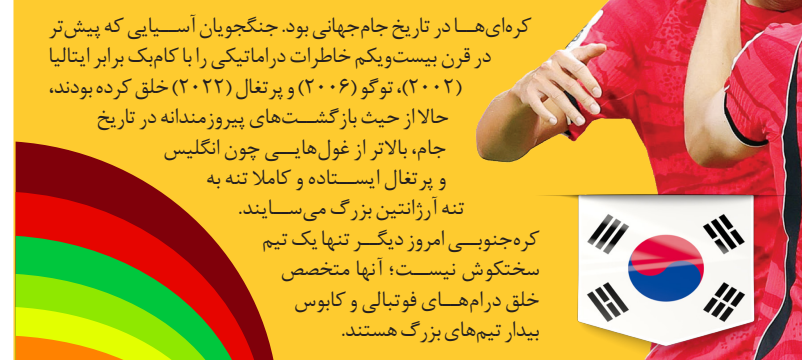
مکزیک بعد از ۷ شکست در افتتاحیه‌ها، این بار برد

سوت پایان که به صدا درآمد، ورزشگاه فری در جنون و شادی شد؛ مکزیک بالاخره طلسمی کهنه و تلخ را در هم شکست ۷ بار پیش از این، آرتک‌ها در دیدارهای افتتاحیه جام جهانی به میدان رفته بودند، اما هر بار با قلبی شکسته و دستانی خالی، زمین را ترک می‌کردند. سایه شوم این ناکامی تاریخی، دهه‌ها بر سر فوتبال مکزیک سنگینی می‌کرد و حسرتی عمیق را برای هوادارانشان به جا گذاشته بود. اما جام جهانی ۲۰۲۶، داستان دیگری برای نوشتن داشت. در روزی که تاریخ دوباره ورق خورد، پسران مکزیک با اراده‌ای پولادین به مصاف سرنوشت رفتند. آنها نیامده بودند تا در خانه دوباره تسلیم شوند؛ آمده بودند تا به یک انتظار طولانی و عذاب‌آور پایان دهند. بازی آفریقای جنوبی با هیچانی نفسگیر دنبال شد و مکزیکی‌ها با هر حمله، دیوار بلند این طلسم را به لرزه درآوردند. سرانجام، تور دروازه شکافته و فریاد پیروزی در آسمان طنین‌انداز شد. سوت داور، پایان قطعی ۷ کابوس متوالی و آغاز یک رؤیای شیرین بود. مکزیک پیروز شد و جام ۲۰۲۶ را با حماسه‌ای باشکوه و فراموش‌شدنی آغاز کرد!

جنگجویان تانه‌گوک

گل‌کش‌های آسیایی در قامت بزرگان جهان

وقتی نام مدعیان و پایه‌های ثابت جام جهانی فوتبال به میان می‌آید، ذهن‌ها ناخودآگاه به سمت ابرقدرت‌هایی چون برزیل، آرژانتین، آلمان و اسپانیا می‌رود، اما درست کنار این قهرمانان نامدار جهان، نام یک تیم باصلابت از قاره کهن می‌درخشد؛ کره جنوبی. جنگجویان تانه‌گوک با ثبت رکوردی خیره‌کننده، از سال ۱۹۸۶ تا امروز در ۱۱ دوره پیاپی جام جهانی حضور داشته‌اند و به تمام دنیا نشان داده‌اند که جایگاهشان در مستطیل سبز، بسیار فراتر از یک شگفتی‌ساز موقت آسیایی است. پیروزی اخیر، جذاب و نفسگیر کرده‌ای‌ها برابر تیم ملی جمهوری چک، بار دیگر این حقیقت را ثابت کرد که هیچ تیم اروپایی در تقابل با آنها حاشیه امنیت ندارد. این برد ارزشمند، سومین پیروزی کره جنوبی در ۳ دوره اخیر جام جهانی مقابل تیم‌های قاره سبز به شمار می‌رود. آنها که پیش از این در جام‌های ۲۰۱۸، آلمان مدعی را با ۴۲ بهترین زنده کرده و سال ۲۰۲۲ نیز بر تالار پرستاره را با نتیجه ۲ بر یک از پیش رو برداشته بودند، حالا با شکست چک، هفتمین پیروزی تاریخ خود را در ادوار جام جهانی برابر تیم‌های اروپایی را با افتخار جشن گرفتند. اما آنچه داستان این تیم را از یک روایت ورزشی ساده به یک حماسه تبدیل می‌کند، روحیه تسلیم‌ناپذیر و جنگندگی تا سوت پایان است. بازگشت رؤیایی مقابل چک، چهارمین «کام‌بک» منجر به پیروزی

کره‌ای‌ها در تاریخ جام جهانی بود. جنگجویان آسیایی که پیش‌تر در قرن بیستم، یکم خاطرات دراماتیکی را با کامبک برابر ایتالیا (۲۰۰۲)، توگو (۲۰۰۶) و پرتغال (۲۰۰۲) خلق کرده بودند، حالا از حیث بازگشت‌های پیروزمندان در تاریخ جام، بالاتر از غول‌هایی چون انگلیس و پرتغال ایستاده و کاملا تنه به تنه آرژانتین بزرگ می‌سایند. کره جنوبی امروز دیگر تنها یک تیم سخت‌کوش نیست؛ آنها متخصص خلق دره‌های فوتبالی و کابوس بیدار تیم‌های بزرگ هستند.